

Factors Affecting Health Tourism Logistics Management in the Eastern Economic Corridor Area (EEC)

Kanyathong Horadal¹ Rungnapa Lertpatcharapong² and Prasat Niyom³

Received: January 07, 2023

Revised: March 07, 2023

Accepted: March 25, 2023

Abstract

The objectives of this research article were 1) to study the context and situation of tourism logistics route management in the Eastern Economic Corridor on the basis of health tourism development; and 2) to study factors, problems and supporting factors of tourism logistics route management in the Eastern Economic Corridor on the basis of health tourism development. It was a mixed methods research. For quantitative research, the population used in the study was a group of tourists who traveled for health tourism in the area by using questionnaires. In terms of qualitative research, the population used in the study was personnel in health tourism establishments and groups of tourists who traveled for health tourism in the area using in-depth interviews as a tool used to study and collect. The results of the research revealed that in terms of the context and situation of health tourism logistics route management in that area, most tourists tended to travel during the weekend which was a short-term travel in the area only and traveling to health tourism destinations mixed with other tourist attractions because there was no connection to health tourism. On the

¹⁻³ Suan Dusit University

Corresponding author, e-mail: poppy.horadal@gmail.com, Tel. 06-3718-4598

other hand, the factors of problems and supporting factors of tourism logistics route management in the Eastern Economic Corridor found that Health tourist attractions in the Eastern Economic Corridor area that can attract most tourists needed for improvement in cleanliness, saving for the lives and property of tourists, being ready to prevent infection/ transmit from the outbreak of Coronavirus Disease 2019 (COVID 2019) or other epidemics. In addition, the environment of a health tourism attraction must be beautiful and attractive as well as personnel in the health tourism industry must be able to provide services efficiently. This was in line with the factors that supported and hindered the development of health tourism destinations in the Eastern Economic Corridor in the view of tourism operators and personnel in the health tourism industry which can be used in a concrete way through modern digital media technology. And the analysis results in this research can be extended to create a model to create added value in health tourism logistics management that was in line with the development context of the Eastern Economic Corridor.

Keywords: Tourism Logistics Management, Health Tourism, Eastern Economic Corridor

ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการจัดการโลจิสติกส์การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพในพื้นที่เขต ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC)

กัญญทอง หรดาล¹ รุ่งนภา เลิศพัชรพงศ์² และประศาสน์ นิยม³

Received: January 07, 2023

Revised: March 07, 2023

Accepted: March 25, 2023

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาบริบทและสภาพการณ์ของการจัดการเส้นทางโลจิสติกส์ทางการท่องเที่ยวในเขตระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกบนฐานการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ และ 2) ศึกษาปัจจัยสภาพปัญหาและสิ่งสนับสนุนของการจัดการเส้นทางโลจิสติกส์ทางการท่องเที่ยวในเขตระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกบนฐานการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ผู้วิจัยได้ใช้รูปแบบการวิจัยแบบผสมผสาน สำหรับการวิจัยเชิงปริมาณ ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ กลุ่มนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวเชิงสุขภาพในพื้นที่ โดยใช้แบบสอบถาม และการวิจัยเชิงคุณภาพ ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ บุคลากรในสถานประกอบการแหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ และกลุ่มนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวเชิงสุขภาพในพื้นที่ โดยใช้การสัมภาษณ์เชิงลึก เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาและรวบรวม ผลการศึกษาพบว่า บริบทและสภาพการณ์ของการจัดการเส้นทางโลจิสติกส์ทางการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพในพื้นที่นั้น นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มักจะมาท่องเที่ยวในช่วงวันหยุดสุดสัปดาห์ ซึ่งเป็นการเข้าไปท่องเที่ยวในพื้นที่ในระยะสั้นเท่านั้น และเดินทางไปท่องเที่ยวยังแหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพปะปนไปกับแหล่งท่องเที่ยวอื่น เนื่องจากยังไม่มีเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ในขณะที่ปัจจัยสภาพปัญหาและสิ่งสนับสนุนของการจัดการเส้นทางโลจิสติกส์ทางการท่องเที่ยวในเขตระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกพบว่า สถานที่ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพในพื้นที่เขต

¹⁻³ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต

Corresponding author, e-mail: poppy.horadal@gmail.com, Tel. 06-3718-4598

ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกที่สามารถดึงดูดใจนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ได้ จำเป็นต้องมีการพัฒนาในด้านความสะอาด มีความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว มีความพร้อมในการป้องกันการติดเชื้อ/แพร่เชื้อจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID 2019) หรือโรคระบาดอื่น ๆ นอกจากนี้สภาพแวดล้อมของสถานที่ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพต้องมีความสวยงามและน่าสนใจ รวมไปถึงบุคลากรในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพต้องสามารถให้บริการได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับปัจจัยที่สนับสนุนส่งเสริมและปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาสถานที่ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพในพื้นที่เขตระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกในมุมมองของผู้ประกอบการท่องเที่ยว และบุคลากรในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ โดยสามารถนำไปใช้ประโยชน์อย่างเป็นรูปธรรมผ่านสื่อเทคโนโลยีดิจิทัลที่ทันสมัย และผลการวิเคราะห์ในงานวิจัยนี้สามารถนำไปขยายผลเพื่อสร้างรูปแบบการสร้างมูลค่าเพิ่มด้านการจัดการโลจิสติกส์การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพที่สอดคล้องกับบริบทการพัฒนาพื้นที่เขตระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก

คำสำคัญ: การจัดการโลจิสติกส์ทางการท่องเที่ยว, การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ, เขตระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก

บทนำ

รูปแบบการท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาตินิยม มีหลากหลายรูปแบบ ทั้งการท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติ การท่องเที่ยวในแหล่งวัฒนธรรม การท่องเที่ยวเชิงพักผ่อนหย่อนใจ โดยการท่องเที่ยวรูปแบบหนึ่งที่กำลังได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยว และเป็นเป้าหมายที่สำคัญของรัฐบาลมา ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2558 คือ การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (Health Tourism) ซึ่งเป็นการเดินทางท่องเที่ยวในลักษณะการรวมกิจกรรมทางด้านสุขภาพเข้าร่วมด้วย อาทิ การเข้าใช้บริการสุขภาพที่ช่วยฟื้นฟูร่างกายจากการเจ็บป่วย หรือทำให้สุขภาพร่างกายแข็งแรง เน้นการบำบัดรักษาโรค บำรุงสุขภาพกายและสุขภาพจิตเป็นเป้าหมายหลัก (Chantrapornchai, C., & Choksuchat, C., 2016) สำหรับวัตถุประสงค์ของการเดินทางมาท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของนักท่องเที่ยว ได้แก่ ประการแรก นักท่องเที่ยวต้องการที่จะมาเยี่ยมชมและสำรวจสถานที่ท่องเที่ยวเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ และประการที่สอง นักท่องเที่ยว

ต้องการแสวงหาประสบการณ์การบำบัดสุขภาพแบบใหม่ ๆ (Blackwell, R., 2007) นอกจากนี้หนังสือของ Gelbman, A. (2019) ยังแสดงให้เห็นว่า การเดินทางไปท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวจะช่วยบรรเทาความขัดแย้งและสร้างความมั่นคงให้กับพื้นที่นั้น ๆ ได้ และในปัจจุบันกระแสการดูแลสุขภาพกำลังได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก และเป็นแนวโน้มที่สำคัญของโลก ประเทศไทยได้มีการส่งเสริมการท่องเที่ยวในลักษณะนี้ เพราะประเทศไทยมีความโดดเด่นและมีความหลากหลาย จนเป็นที่รู้จักและยอมรับของนักท่องเที่ยวทั่วโลก มีความได้เปรียบทางความพร้อมและทรัพยากรการท่องเที่ยว การบริการด้านการแพทย์ที่มีค่าใช้จ่ายการให้บริการที่ไม่สูงนักเมื่อเทียบกับประเทศใกล้เคียง รวมถึงการบริการด้านสุขภาพหรือบริการที่เกี่ยวข้องเนื่อง เช่น การแพทย์แผนไทย สปา คลินิก เป็นต้น (Teeranon, K., 2018) สามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้ทุกระดับ ตั้งแต่นักท่องเที่ยวคุณภาพสูงไปจนถึงนักท่องเที่ยวทั่วไป เนื่องจากการนำภูมิปัญญาตามแนวทางและศาสตร์ในการดูแลสุขภาพดั้งเดิมมาใช้เป็นส่วนหนึ่งในการบริการทางสุขภาพนั่นเอง (Khongharn, R., & Prompanit, P., 2017) ส่งผลให้มีนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศที่สนใจการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพขยายตัวอย่างต่อเนื่อง และกลุ่มนักท่องเที่ยวเชิงสุขภาพยังเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ เนื่องจากเป็นกลุ่มที่มีกำลังซื้อสูงอีกด้วย รัฐบาลจึงได้มอบหมายให้กระทรวงสาธารณสุขเป็นหน่วยงานหลักในการบริหารให้การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ มีความสอดคล้องกับหลักการของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2559) โดยประเภทของการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ สามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเภทคือ 1) การท่องเที่ยวเชิงบำบัดรักษาสุขภาพ (Health Healing Tourism หรือ Medical Tourism) เป็นรูปแบบการเดินทางท่องเที่ยวเพื่อเยี่ยมชมสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ที่ผนวกกับโปรแกรมการทำการกิจกรรมบำบัดรักษาสุขภาพ และ 2) การท่องเที่ยวเชิงส่งเสริมสุขภาพ (Health Promotion Tourism) เป็นรูปแบบการเดินทางท่องเที่ยว เพื่อเยี่ยมชมสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติ เน้นการเรียนรู้วิถีชีวิตทางวัฒนธรรม เพื่อการพักผ่อนและเดินทางไปพักในโรงแรมรีสอร์ทหรือศูนย์สุขภาพ (Health Center) เพื่อทำกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพในพื้นที่นั้น ๆ จัดขึ้น

นอกจากนี้ แผนยุทธศาสตร์ชาติฉบับที่ 20 (พ.ศ. 2560-2579) มุ่งนำประเทศไปสู่การพัฒนาที่สำคัญอย่างมั่นคงใน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม โดยแผนยุทธศาสตร์ชาตินี้ได้เสนอประเด็นยุทธศาสตร์ไว้ทั้งหมด 6 ประเด็นในส่วนประเด็นที่มี

บทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวไทยอย่างยั่งยืน ปรากฏอยู่ในประเด็น ยุทธศาสตร์ที่ 2 ได้แก่ การสร้างความสามารถในการแข่งขัน ทางด้านการสร้างความหลากหลาย ด้านการท่องเที่ยว ซึ่งจะมีการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม การท่องเที่ยว เชิงธุรกิจ การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ความงาม และแพทย์แผนไทย การท่องเที่ยวสำราญทางน้ำ และการท่องเที่ยวเชื่อมโยงภูมิภาค (ราชกิจจานุเบกษา, 2561) ซึ่งสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายตาม กรอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 โดยคาดหวังว่าประเทศไทยจะมีรายได้ จากการท่องเที่ยวไม่ต่ำกว่า 3 ล้านล้านบาท ถูกจัดให้อยู่ในอันดับที่ 1 ใน 30 ของประเทศที่มี ความสามารถในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยว (สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติ, 2564) ดังจะเห็นได้ว่าแผนในระดับประเทศจะพยายามที่จะเสนอแนวทางต่าง ๆ เพื่อ ส่งเสริมและสร้างรายได้ที่ได้จากการท่องเที่ยวผ่านสินค้าและบริการที่มีมูลค่าเพิ่มตามอัตลักษณ์ ความเป็นไทย รวมไปถึงการจัดตั้งกลุ่ตลตาดเชิงรุก การบูรณาการการพัฒนาการ ท่องเที่ยวและการตลาดผ่านทางประเทศเพื่อนบ้าน การพัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยว การ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และการพัฒนาเครือข่ายโทรคมนาคม (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2562) นอกจากนี้ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ปีที่ 20 (พ.ศ. 2580) มีวัตถุประสงค์เพื่อให้บรรลุ วิสัยทัศน์ คือเพื่อให้ประเทศไทยเป็นแหล่งท่องเที่ยวชั้นนำที่มีคุณภาพตามอัตลักษณ์ความเป็น เพื่อส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และการกระจายรายได้อย่างยั่งยืนให้กับประชาชนทุก ภาคส่วน (ราชกิจจานุเบกษา, 2561) ซึ่งตามแผนปฏิบัติการการพัฒนาและส่งเสริมการ ท่องเที่ยวในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (สำนักงานคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษ ภาคตะวันออก, 2562) เป็นหนึ่งในโครงการภายใต้แผนพัฒนาเขตพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษ ภาคตะวันออก (EEC) เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการยกระดับคุณภาพการท่องเที่ยวให้เป็น การท่องเที่ยวระดับโลกอย่างยั่งยืน ซึ่งจะสามารถรองรับนักท่องเที่ยวคุณภาพสูง เพื่อเพิ่มรายได้ ให้กับคนในท้องถิ่นในพื้นที่ดังกล่าว อีกทั้งยังมีการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่ง และโลจิสติกส์ เพื่อรองรับการค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวให้สะดวกและปลอดภัยยิ่งขึ้น รวมถึงสร้างความมั่นใจและสร้างภาพลักษณ์ในการคมนาคมขนส่งและการท่องเที่ยวของ นักท่องเที่ยวและนักลงทุนทั้งในและต่างประเทศ แนวคิดของการพัฒนาและส่งเสริมการ ท่องเที่ยวจะประกอบไปด้วยการใช้แนวโน้มการตลาดและการท่องเที่ยวเป็นตัวนำควบคู่ไปกับ

การนำประโยชน์ที่ได้รับจากการพัฒนาเขตพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (Eastern Economic Corridor; EEC) และความพยายามในการส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

การพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเป็นหนึ่งในแผนงานย่อยภายใต้แผนการพัฒนาเขตพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการยกระดับคุณภาพการท่องเที่ยวในพื้นที่จังหวัดฉะเชิงเทรา ชลบุรี และระยอง ส่งการท่องเที่ยวระดับโลก รองรับนักท่องเที่ยวกลุ่มรายได้ดี และกลุ่มท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ โดยมีพญา สัตหีบ และระยอง เป็นวงแหวนการท่องเที่ยวหลักขยายสู่ฉะเชิงเทรา ซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ และขยายสู่แหล่งท่องเที่ยวอื่น ๆ เพื่อสร้างรายได้จากการท่องเที่ยวให้ประชาชนในพื้นที่ให้สูงขึ้น โดยมีแผนงานการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว แผนงานการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานคมนาคมและโลจิสติกส์เพื่อเชื่อมโยงระบบขนส่งและสถานที่ท่องเที่ยวในพื้นที่ การอำนวยความสะดวกในการเดินทางได้สะดวกรวดเร็วและปลอดภัย แผนงานการพัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยว และแผนงานการสร้างเชื่อมั่นด้านความปลอดภัยให้นักท่องเที่ยว ทั้งนี้ เพื่อสร้างภาพลักษณ์ด้านแหล่งท่องเที่ยว การคมนาคมขนส่ง และเชื่อมั่นด้านความปลอดภัยด้านการท่องเที่ยวให้แก่ประชาชน นักท่องเที่ยว และนักลงทุนทั้งในและต่างประเทศ (สำนักงานคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก, 2562)

ดังนั้นการปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการจัดการโลจิสติกส์การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ในพื้นที่เขตระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) ซึ่งสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์กระทรวงท่องเที่ยวและกีฬา ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2560-2564) จะเป็นแนวทางหนึ่งในการกำหนดรูปแบบของการจัดการโลจิสติกส์ทางการท่องเที่ยวที่เหมาะสมกับเขตพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) ผลักดันให้เกิดการสร้างมูลค่าเพิ่มด้านการจัดการโลจิสติกส์การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพที่สอดคล้องกับบริบทการพัฒนาพื้นที่เขตระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก และการบูรณาการแหล่งท่องเที่ยวซึ่งเป็นการผสมผสานการนำวัฒนธรรมประเพณีสิ่งที่ดีงามของชุมชนและแหล่งท่องเที่ยวที่มีอยู่เดิม รวมถึงการรวมกิจกรรมทางด้านสุขภาพเข้าร่วมด้วย มาสร้างสรรค์รูปแบบการท่องเที่ยวแบบใหม่ให้มีความน่าสนใจภายใต้ ความเข้มแข็งของชุมชนที่จะยังคงไว้ซึ่งความเป็นเอกลักษณ์ และอัตลักษณ์การบริการทางสุขภาพของชุมชน ให้เป็นที่ดึงดูดของนักท่องเที่ยวให้มาเที่ยวอย่างยั่งยืน สามารถจัดการเส้นทางทางการท่องเที่ยวได้อย่างคุ้มค่า สร้างมูลค่าเพิ่มบนฐานการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ นำไปสู่รูปแบบของการ

จัดการโลจิสติกส์ทางการท่องเที่ยวในเขตระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) บนฐาน
การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพในที่สุด

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาบริบทและสภาพการณ์ของการจัดการเส้นทางโลจิสติกส์ทางการ
ท่องเที่ยวในเขตระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกบนฐานการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิง
สุขภาพ
2. เพื่อศึกษาปัจจัยสภาพปัญหาและสิ่งสนับสนุนของการจัดการเส้นทางโลจิสติกส์
ทางการท่องเที่ยวในเขตระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกบนฐานการพัฒนาการท่องเที่ยว
เชิงสุขภาพ

วิธีดำเนินการวิจัย

บทความวิจัยนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงพรรณนา ใช้วิธีการเก็บข้อมูลจากหลายแหล่ง
หลายวิธีการ เพื่อตรวจสอบและยืนยันความถูกต้องของข้อมูล ข้อมูลของการวิจัยครั้งนี้มีทั้ง
ข้อมูลเชิงปริมาณ (Quantitative Data) และข้อมูลเชิงคุณภาพ (Qualitative Data) โดย
ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

ระยะที่ 1 การศึกษาสภาพปัจจุบัน กำหนดกรอบความคิดในการวิจัย โดยการศึกษา
เอกสาร แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการโลจิสติกส์ทางการท่องเที่ยวในเขต
ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) บนฐานการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ เพื่อ
นำสาระสำคัญเป็นข้อมูลประกอบการดำเนินการวิจัย เพื่อกำหนดกรอบแนวทางในการสร้าง
แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-Structured Interview) โดยได้นำ
แนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบ โลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยว การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ เศรษฐกิจเชิง
สุขภาพ ทฤษฎีสถาบัน และทฤษฎีตามสถานการณ์ เพื่อนำมาใช้เป็นกรอบในการศึกษาปัจจัยที่
ส่งผลกระทบต่อจัดการโลจิสติกส์การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ในพื้นที่เขตระเบียงเศรษฐกิจ
พิเศษภาคตะวันออก (EEC) ซึ่งประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ กลุ่มนักท่องเที่ยวที่เดินทางมา
ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพในพื้นที่ จำนวน 1,200 คน โดยแบ่งเป็น จังหวัดฉะเชิงเทรา จำนวน 400
คน จังหวัดชลบุรีจำนวน 400 คน และจังหวัดระยองจำนวน 400 คน โดยใช้แบบสอบถาม

แบบสอบถามที่จัดทำขึ้นมาเพื่อสอบถามนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยว ต่อการจัดการเส้นทางโลจิสติกส์ทางการท่องเที่ยว ในเขตระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) บนฐานการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพในปัจจุบัน โดยในแบบสอบถามแบ่งเป็น 4 ส่วน คือ ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม พฤติกรรมการท่องเที่ยว ปัจจัยทางการบริการที่มีอิทธิพลต่อการเลือกท่องเที่ยว และข้อเสนอแนะอื่น ๆ

การทดสอบความเชื่อมั่น (Reliability) ผู้วิจัยจะหาค่าความเชื่อมั่นโดยการนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดสอบ (Try Out) กับบุคลากรและนักท่องเที่ยวในเขตระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) บนฐานการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ โดยนำเครื่องมือวิจัยไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่างซึ่งไม่น้อยกว่า 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ หาค่าความเชื่อมั่น โดยวิธีการของครอนบาค (Cronbach)

ระยะที่ 2 การวิเคราะห์ปัจจัยเกื้อหนุนและปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการจัดการโลจิสติกส์ทางการท่องเที่ยวในเขตระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) บนฐานการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ การวิจัยนี้เป็นการเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) โดยเก็บข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) โดยใช้วิธีเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) จังหวัดละ 10 คน จำนวน 3 จังหวัด (ฉะเชิงเทรา ชลบุรี ระยอง) รวมทั้งสิ้น 30 คน

ในการศึกษาปัจจัยสนับสนุนและปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการจัดการเส้นทางโลจิสติกส์ทางการท่องเที่ยวในเขตระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) บนฐานการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพครั้งนี้ เพื่อได้มาซึ่งข้อมูลและคำตอบที่เป็นจริง ครอบคลุมประเด็นอย่างสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่มุ่งศึกษา ผู้วิจัยได้ใช้เทคนิคหลายๆ อย่าง เพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงในกลุ่มธุรกิจท่องเที่ยวเชิงสุขภาพที่ศึกษา

สรุปผลการวิจัย

คณะผู้วิจัยได้แบ่งผลการศึกษออกเป็น 3 ส่วน เป็นการศึกษาเพื่อหาคำตอบตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ได้แก่ ศึกษาบริบทและสภาพการณ์ของการจัดการเส้นทางโลจิสติกส์

ทางการท่องเที่ยว และศึกษาปัจจัยสภาพปัญหาและสิ่งสนับสนุนของการจัดการเส้นทางโลจิสติกส์ทางการท่องเที่ยว

1. บริบทและสภาพการณ์ของการจัดการเส้นทางโลจิสติกส์ทางการท่องเที่ยว ในเขตระเปียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) บนฐานการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ สำหรับการศึกษาบริบทและสภาพการณ์ของการจัดการเส้นทางโลจิสติกส์ทางการท่องเที่ยว ในเขตระเปียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) บนฐานการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ โดยเก็บข้อมูลจากกลุ่มนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพในเขตระเปียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) จำนวน 1,242 ราย แสดงรายละเอียดดังนี้

ประเด็นคำถาม	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	แปลผลค่าเฉลี่ย
1. จังหวัด ชลบุรี ระยอง และ ฉะเชิงเทรา ควรเร่งปรับปรุงคุณภาพของถนนหรือเส้นทางเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ	4.55	0.6	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
2. จังหวัด ชลบุรี ระยอง และ ฉะเชิงเทราควรปรับปรุงการจราจรทางถนนให้มีความพร้อมเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ	4.53	0.61	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
3. จังหวัด ชลบุรี ระยอง และ ฉะเชิงเทรา ควรเร่งพัฒนาความสะดวกสบายในการเดินทางเข้าสู่สถานที่ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของเขตจังหวัด	4.6	0.59	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
4. จังหวัด ชลบุรี ระยอง และ ฉะเชิงเทรา ควรเร่งพัฒนาความปลอดภัยในการเดินทางรองรับนักท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ	4.65	0.7	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
5. จังหวัด ชลบุรี ระยอง และ ฉะเชิงเทรา ควรเร่งพัฒนาการบริการรถสาธารณะเพื่อรองรับการเดินทางไปยังสถานที่ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของเขตจังหวัด	4.63	0.58	เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ประเด็นคำถาม	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	แปลผลค่าเฉลี่ย
6. การกระตุ้นจำนวนนักท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของ จังหวัด ชลบุรี ระยอง และฉะเชิงเทรา ยัง จำเป็นต้องให้ข่าวสารกับนักท่องเที่ยวผ่านการ ประชาสัมพันธ์ด้วยแผ่นพับ	4.53	0.72	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
7. การกระตุ้นจำนวนนักท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของ จังหวัด ชลบุรี ระยอง และฉะเชิงเทรา ควรต้องให้ ข่าวสารกับนักท่องเที่ยวผ่านการประชาสัมพันธ์ ด้วยเว็บไซต์แนะนำแหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ	4.67	0.57	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
8. การกระตุ้นจำนวนนักท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของ จังหวัด ชลบุรี ระยอง และฉะเชิงเทรา ควรต้องให้ ข่าวสารเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวตามแหล่งข้อมูล ต่าง ๆ ที่หลากหลาย เช่น อินเทอร์เน็ต วารสารการ ท่องเที่ยว และอื่น ๆ	4.66	0.62	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
9. การกระตุ้นจำนวนนักท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของ จังหวัด ชลบุรี ระยอง และฉะเชิงเทรา ควรต้องให้ ข่าวสารกับนักท่องเที่ยวผ่านการประชาสัมพันธ์ ด้วยป้ายประชาสัมพันธ์ที่ติดตั้งตามจุดต่าง ๆ รองรับความต้องการของนักท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ	4.6	0.59	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
10. การกระตุ้นจำนวนนักท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของ จังหวัด ชลบุรี ระยอง และฉะเชิงเทรา จำเป็นต้อง มีศูนย์ข้อมูลข่าวสารด้านการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ โดยเฉพาะ เพื่อบริการกลุ่มนักท่องเที่ยวเชิง สุขภาพ	4.57	0.6	เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ประเด็นคำถาม	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	แปลผลค่าเฉลี่ย
11. การกระตุ้นจำนวนนักท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของ จังหวัด ชลบุรี ระยอง และฉะเชิงเทรา ควรต้อง เร่งพัฒนาสถานที่รองรับการจอดพักยานพาหนะ เช่น ที่จอดรถให้มีความเพียงพอและปลอดภัย รองรับความต้องการของนักท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ	4.6	0.72	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
12. การกระตุ้นจำนวนนักท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของ จังหวัด ชลบุรี ระยอง และฉะเชิงเทรา ควรต้อง เร่งพัฒนาคุณภาพของห้องน้ำให้มีความสะอาด และเพียงพอ รองรับความต้องการของ นักท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ	4.69	0.56	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
13. การกระตุ้นจำนวนนักท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของ จังหวัด ชลบุรี ระยอง และฉะเชิงเทรา ควรต้อง เร่งพัฒนาคุณภาพสิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐาน ในสถานที่ท่องเที่ยว เช่น จำนวนถังขยะ ที่นั่ง พักผ่อน มีเพียงพอ รองรับความต้องการของ นักท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ	4.71	0.61	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
14. สถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดชลบุรี ระยอง และ ฉะเชิงเทราต้องเร่งพัฒนาคุณภาพสินค้า ของที่ ระลึกมีความหลากหลาย และเน้นการขายสินค้า จากภูมิปัญญาท้องถิ่น รองรับความต้องการของ นักท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ	4.6	0.59	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
15. สถานที่ท่องเที่ยวสถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดชลบุรี ระยอง และฉะเชิงเทรา ต้องเร่งพัฒนาคุณภาพ ของเทคโนโลยีที่ทันสมัยภายในสถานที่ท่องเที่ยว เช่น Internet สัญญาณ Wi-Fi สัญญาณ โทรศัพท์มือถือ รองรับความต้องการของ นักท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ	4.64	0.64	เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ประเด็นคำถาม	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	แปลผลค่าเฉลี่ย
16. สถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดชลบุรี ระยอง และ ฉะเชิงเทรา ต้องเร่งพัฒนาความปลอดภัยใน สถานที่ท่องเที่ยวรองรับความต้องการของ นักท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ	4.78	0.48	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
17. สถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดชลบุรี ระยอง และ ฉะเชิงเทราต้องเร่งพัฒนาความสะอาดของสถานที่ ท่องเที่ยวรองรับความต้องการของนักท่องเที่ยว เชิงสุขภาพ	4.81	0.51	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
18. สถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดชลบุรี ระยอง และ ฉะเชิงเทราต้องเร่งพัฒนาสภาพแวดล้อมของ สถานที่ท่องเที่ยวให้มีความสวยงาม น่าสนใจ สามารถรองรับความต้องการของนักท่องเที่ยวเชิง สุขภาพ	4.72	0.6	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
19. สถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดชลบุรี ระยอง และ ฉะเชิงเทราต้องเร่งพัฒนาสถานที่ท่องเที่ยวให้มี ความพร้อมรองรับความต้องการของนักท่องเที่ยว ด้านสุขภาพ	4.69	0.65	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
20. สถานที่ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพในจังหวัดชลบุรี ระยอง และฉะเชิงเทราต้องเร่งพัฒนาสถานที่ ท่องเที่ยวให้มีความพร้อมป้องกันการติดเชื้อ/ แพร่เชื้อจากการระบาดของไวรัสโควิด-19 หรือ โรคระบาดอื่น ๆ อย่างยิ่ง	4.74	0.55	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
21. สถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดชลบุรี ระยอง และ ฉะเชิงเทรา ต้องเร่งพัฒนาสาธารณูปโภคพื้นฐาน ให้มีคุณภาพและใช้การได้เต็มประสิทธิภาพรองรับ ความต้องการของนักท่องเที่ยวด้านสุขภาพ	4.66	0.62	เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ประเด็นคำถาม	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	แปลผลค่าเฉลี่ย
22. บุคลากรในพื้นที่ของสถานที่ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ในจังหวัดชลบุรี ระยอง และฉะเชิงเทรา ควร ได้รับการพัฒนาให้สามารถบริการด้วยความ สุภาพและเป็นมิตร	4.69	0.57	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
23. บุคลากรในพื้นที่ของสถานที่ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ในจังหวัดชลบุรี ระยอง และฉะเชิงเทรา ควร ได้รับการพัฒนาให้สามารถบริการอย่างมี ประสิทธิภาพ (รวดเร็ว ถูกต้อง แม่นยำ)	4.71	0.51	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
24. บุคลากรในพื้นที่ของสถานที่ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ในจังหวัดชลบุรี ระยอง และฉะเชิงเทรา ควร ได้รับการพัฒนาศักยภาพด้านจิตบริการ	4.66	0.58	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
25. บุคลากรในพื้นที่ของสถานที่ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ในจังหวัดชลบุรี ระยอง และฉะเชิงเทรา ควร ได้รับการพัฒนาให้สามารถให้คำแนะนำหรือตอบ ข้อซักถามอย่างชัดเจน โดยเฉพาะประเด็นของ การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ	4.61	0.59	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
26. บุคลากรในพื้นที่ของสถานที่ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ในจังหวัดชลบุรี ระยอง และฉะเชิงเทรา ควร ได้รับการพัฒนาให้สามารถนำเที่ยวในสถานที่ ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพได้ (มีทักษะในอาชีพ มัคคุเทศก์หรือไกด์ด้านการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ)	4.61	0.59	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
27. บุคลากรในพื้นที่ของสถานที่ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ในจังหวัดชลบุรี ระยอง และฉะเชิงเทรา ควร ได้รับการพัฒนาให้สามารถให้บริการโดยป้องกัน การเกิดการติดเชื้อไวรัสโควิด-19 หรือ โรคระบาด อื่น ๆ อย่างยิ่ง	4.69	0.61	เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ประเด็นคำถาม	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	แปลผลค่าเฉลี่ย
ทัศนคติเกี่ยวกับการจัดการโลจิสติกส์การท่องเที่ยว เชิงสุขภาพที่สอดคล้องกับบริบทการพัฒนาพื้นที่เขต ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC)	4.60	0.63	เห็นด้วยอย่างยิ่ง

เพื่อสามารถตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 ในการศึกษาบริบทและสภาพการณ์ของการจัดการเส้นทางโลจิสติกส์ทางการท่องเที่ยวในเขตระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) บนฐานการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ซึ่งเป็นการศึกษามาจากภาพรวมและความต้องการของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพในเขตพื้นที่จังหวัดฉะเชิงเทรา ชลบุรี และระยอง พบว่า นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวให้ความสำคัญในเรื่องความปลอดภัยทั้งต่อชีวิตและทรัพย์สิน รวมทั้งยังต้องปลอดภัยและปลอดภัยจากเชื้อโรคระบาดต่าง ๆ ด้วยซึ่งหลังจากทำการสอบถามนักท่องเที่ยวแล้ว คณะผู้วิจัยพบว่าความต้องการของนักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ในเขตระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) สอดคล้องกับมาตรฐานความปลอดภัยด้านสุขอนามัย Amazing Thailand Safety & Health Administration (SHA) ซึ่งกำหนดโดยการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ร่วมมือกับกระทรวงสาธารณสุข และหน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชนในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ดังนั้นในวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 ในการศึกษาปัจจัยสภาพปัญหาและสิ่งสนับสนุนของการจัดการเส้นทางโลจิสติกส์ทางการท่องเที่ยว ในเขตระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) บนฐานการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพนั้น คณะผู้วิจัยจึงทำการสัมภาษณ์ร่วมกับการเข้าไปสังเกตการณ์ในสถานประกอบการท่องเที่ยวได้ผ่านการประเมินมาตรฐานความปลอดภัยด้านสุขอนามัย Amazing Thailand Safety & Health Administration (SHA) เป็นที่เรียบร้อยแล้ว

2. ปัจจัยสภาพปัญหาและสิ่งสนับสนุนของการจัดการเส้นทางโลจิสติกส์ทางการท่องเที่ยว ในเขตระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) บนฐานการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพในการศึกษาปัจจัยสภาพปัญหาและสิ่งสนับสนุนของการจัดการเส้นทางโลจิสติกส์

ทางการท่องเที่ยว ในเขตระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) บนฐานการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ซึ่งเป็นการวิเคราะห์ข้อมูลมาจากการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการท่องเที่ยวและบุคลากรในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ในเขตพื้นที่จังหวัดฉะเชิงเทรา ชลบุรี และระยอง พบว่า

2.1 จุดแข็งของแหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพในจังหวัดฉะเชิงเทรา ชลบุรี และระยอง ได้แก่

1) บุคลากรด้านการท่องเที่ยวที่ประจำอยู่ตามแหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ในเขตพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) เป็นกลุ่มบุคคลที่มีความสำคัญต่องานบริการนักท่องเที่ยว ซึ่งควรสร้างความประทับใจให้กับนักท่องเที่ยวทุกระดับและทุกคน ซึ่งพื้นฐานของบุคลากรในด้านนี้ควรมีใจรักในงานบริการ (Service Mind)

2) ทางพื้นที่มีการจัดกิจกรรมโดยให้ชุมชนและนักท่องเที่ยวมีส่วนร่วมเป็นประจำทุกปี เช่น ประเพณีวันไหล งานเทศกาลนมัสการหลวงพ่อโสธร ประเพณีขึ้นเขาเผาข้าวหลาม งานวันสุนทรภู่ และงานเทศกาลเที่ยวทะเลหาดบ้านเพ-เกาะเสม็ด ซึ่งบางกิจกรรมก็จะจัดขึ้นเป็นรายสัปดาห์ เช่น ถนนคนเดินตามพื้นที่ต่าง ๆ เป็นต้น ทั้งนี้รวมไปถึงงานมหกรรมกีฬาระดับนานาชาติที่จัดขึ้นด้วย เช่น การจัดงานวิ่งมาราธอน และปั่นจักรยาน เป็นต้น ซึ่งเป็นกิจกรรมที่สนับสนุนการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพในพื้นที่

2.2 จุดอ่อนของแหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพในจังหวัดฉะเชิงเทรา ชลบุรี และระยอง ได้แก่

1) ภาพลักษณ์และการประชาสัมพันธ์ในเรื่องของการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพในพื้นที่ยังไม่ได้ดีเท่าที่ควร

2) ขาดการบริหารจัดการที่ดีในเรื่องของการจราจรบนท้องถนน และความเพียงพอของระบบสาธารณูปโภค

3) การรักษาความสะอาดของสถานที่ให้ได้มาตรฐาน รวมถึงกลยุทธ์ในการสร้างความมั่นใจให้กับนักท่องเที่ยว

4) ฝุ่นละอองมีปริมาณสูง และส่งผลกระทบต่อผู้อยู่อาศัยและนักท่องเที่ยวในพื้นที่ ไม่ว่าจะเป็นอันตรายถึงระบบการหายใจส่วนล่าง ปัญหาสุขภาพอื่น ๆ ตลอดจนจนถึงปัญหาการปนเปื้อนในอาหาร

5) บุคลากรด้านการท่องเที่ยวในพื้นที่ขาดทักษะการติดต่อสื่อสารในภาษาต่างประเทศ

6) สถานประกอบการท่องเที่ยวยังขาดความรู้ความเข้าใจและประสบการณ์ในการบริหารธุรกิจให้ประสบความสำเร็จและยั่งยืน ซึ่งรวมไปถึงการกำหนดนโยบายและกลยุทธ์ของธุรกิจ

7) การประชาสัมพันธ์ในเรื่องของการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวและการเชื่อมต่อแหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ

2.3 โอกาสของแหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพในจังหวัดฉะเชิงเทรา ชลบุรี และระยอง ได้แก่

1) พื้นที่ในเขตพื้นที่ระยองเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) มีสิ่งดึงดูดใจที่สวยงามมากมาย ซึ่งทำให้สามารถดึงดูดและโน้มน้าวให้นักท่องเที่ยวเดินทางมาเยี่ยมชมพื้นที่แห่งนี้

2) พื้นที่ในเขตพื้นที่ระยองเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) มีความได้เปรียบทางด้านทำเลที่ตั้ง เนื่องจากเขตพื้นที่อยู่ไม่ห่างจากจังหวัดกรุงเทพมหานครมากนัก และยังใกล้กับท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ ซึ่งนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติสามารถเดินทางมาได้ง่าย

3) ภาครัฐสนับสนุนให้มีมาตรการความปลอดภัยทางด้านสาธารณสุข รวมเข้ากับมาตรฐานการให้บริการที่มีคุณภาพของสถานประกอบการต่าง ๆ ทั้งนี้เพื่อสร้างความมั่นใจและความพึงพอใจแก่นักท่องเที่ยว

2.4 อุปสรรคของแหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพในจังหวัดฉะเชิงเทรา ชลบุรี และระยอง ได้แก่

1) นักท่องเที่ยวชาวไทยยังไม่ตื่นตัวในกระแสการรักสุขภาพ ทำให้นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวตามแหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพส่วนใหญ่ เป็นนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติมากกว่าคนไทย เนื่องมาจากการเดินทางท่องเที่ยวเชิงสุขภาพมีค่าใช้จ่ายที่สูงมากกว่าการท่องเที่ยวแบบอื่น

2) ภาพลักษณ์ที่เกี่ยวข้องกับทางด้านการเมือง โดยเฉพาะเหตุการณ์ความวุ่นวายทางการเมือง จะส่งผลกระทบต่อการท่องเที่ยวของทั้งนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติและชาวไทย

3) ความไม่แน่นอนทางด้านนโยบายของรัฐบาล จึงทำให้ผู้ประกอบการไม่สามารถวางแผนการดำเนินธุรกิจล่วงหน้าได้ และส่งผลให้เกิดปัญหาขึ้นภายในสถานประกอบการอย่างมากมาย เช่น ขาดสภาพคล่องทางการเงิน ลดหรือเลิกจ้างพนักงาน เป็นต้น

4) การประกาศใช้นโยบายของรัฐในเรื่องการควบคุมโรคระบาดที่ไม่เอื้อต่อสถานประกอบการและไม่แน่นอน ทำให้สถานประกอบการไม่สามารถเปิดให้บริการตามปกติได้

5) เศรษฐกิจตกต่ำ จะส่งผลให้นักท่องเที่ยวไม่ค่อยใช้จ่ายเงิน

6) การไม่เปิดประเทศให้นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติเข้ามา เนื่องจากกลุ่มนักท่องเที่ยวต่างชาติเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวหลักของการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ

อภิปรายผลการวิจัย

1. บริบทและสภาพการณ์ของการจัดการเส้นทางโลจิสติกส์ทางการท่องเที่ยว ในเขตระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) บนฐานการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพพบว่า นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ในเขตระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) มีทัศนคติเกี่ยวกับการจัดการโลจิสติกส์การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพที่สอดคล้องกับบริบทการพัฒนาพื้นที่เขตระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) อยู่ในระดับมากที่สุด และพบว่า การพัฒนาความสะอาดของสถานที่ท่องเที่ยวรองรับความต้องการของนักท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ การพัฒนาความปลอดภัยในสถานที่ท่องเที่ยวรองรับความต้องการของนักท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ และการยกระดับการเตรียมความพร้อมป้องกันการติดเชื้อ/แพร่เชื้อจากการระบาดของไวรัสโควิด-19 หรือ โรคระบาดอื่น ๆ เป็นสิ่งที่แหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพในจังหวัดชลบุรี ระยอง และฉะเชิงเทรา ควรเร่งพัฒนาอย่างเร่งด่วน ในส่วนของการพัฒนาสภาพแวดล้อมของสถานที่ท่องเที่ยวให้มีความสวยงาม น่าสนใจ สามารถรองรับความต้องการของนักท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ และการพัฒนาบุคลากรในพื้นที่ของสถานที่ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพในจังหวัดชลบุรี ระยอง และฉะเชิงเทรา ควรได้รับการพัฒนาให้สามารถบริการอย่างมีประสิทธิภาพ ก็ยังคงเป็นประเด็นที่ทางแหล่งท่องเที่ยวต้องพิจารณาดำเนินการพัฒนาในลำดับต่อไป

2. ปัจจัยสภาพปัญหาและสิ่งสนับสนุนของการจัดการเส้นทางโลจิสติกส์ทางการท่องเที่ยว ในเขตระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) บนฐานการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ

2.1 ความสะอาด ถูกสุขอนามัยความปลอดภัยและการให้บริการแบบ New Normal ความสะอาดถือว่าเป็นสิ่งสำคัญมากที่สุดทั้งในแง่ของผู้ให้บริการและนักท่องเที่ยว ผู้รับบริการ เพราะในปัจจุบันนี้ถึงแม้ว่าจะมีจำนวนผู้ติดเชื้อจากโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID 2019) ลดลง และรัฐบาลก็มีมาตรการผ่อนปรนเป็นระยะ ทำให้การท่องเที่ยวของประเทศไทยได้กลับมาตื่นตัวอีกครั้งหนึ่ง การป้องกันโรคติดต่อความปลอดภัย และการให้บริการที่ถูกสุขลักษณะอนามัยเป็นมาตรการที่สำคัญที่ทุกภาคส่วนด้านการท่องเที่ยวจะต้องใส่ใจ เพราะในช่วงเวลานี้แหล่งท่องเที่ยวทุกที่กำลังเตรียมพร้อมที่จะเปิดรับนักท่องเที่ยวที่จะเดินทางกลับมาท่องเที่ยวอีกครั้ง ดังนั้นจึงจะต้องมีการเตรียมความพร้อมในการรองรับนักท่องเที่ยวในวิถี New Normal โดยการคำนึงถึงปัจจัยต่าง ๆ ที่จะสามารถลดความเสี่ยงของการแพร่โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID 2019) ที่อาจกลับมาแพร่ระบาดได้อีกครั้ง รวมถึงต้องสร้างความเชื่อมั่นให้กับนักท่องเที่ยวให้เกิดความมั่นใจและรู้สึกว่าคุณภาพสถานที่ท่องเที่ยวที่นั่น ๆ มีความปลอดภัยยกระดับมาตรการด้านการท่องเที่ยวควบคู่ไปกับด้านสาธารณสุข มีความใส่ใจเรื่องความสะอาด ถูกสุขอนามัย

2.2 โครงสร้างพื้นฐาน มีผลต่อการตัดสินใจการเดินทางมาเที่ยวของนักท่องเที่ยวในพื้นที่เขตระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) โดยนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวที่นี่ จำเป็นที่จะต้องใช้โครงสร้างพื้นฐาน ซึ่งหากทางพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) มีโครงสร้างพื้นฐานที่มีคุณภาพได้มาตรฐานที่กำหนด และสามารถใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ก็จะส่งผลต่อการสร้างความปลอดภัยให้กับนักท่องเที่ยวด้วย ทั้งนี้สอดคล้องกับการศึกษาของ Latiff, K., & Imm, N. S. (2015) ที่พบว่า นักท่องเที่ยวจะมีความรู้สึกปลอดภัยเมื่อได้เข้ารับบริการในโรงแรมที่มีคุณภาพ มีราคาเหมาะสม รวมไปถึงจนถึงมีระบบอินเทอร์เน็ตที่สามารถเชื่อมต่อได้อย่างรวดเร็ว นอกจากนี้สถานที่ท่องเที่ยวที่มีระบบรถสาธารณะ เช่น รถโดยสาร หรือ รถรับจ้าง ก็เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้นักท่องเที่ยวมีความรู้สึกปลอดภัย นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Mihajlovic, I. (2012); Joewono, T. B., & Kubota, H. (2006) ซึ่งระบุไว้ว่า ระบบรถสาธารณะมีความจำเป็นทั้งต่อคนในชุมชนและนักท่องเที่ยว ซึ่งระบบรถ

สาธารณะที่ดีจะสามารถสร้างความปลอดภัยให้กับคนในชุมชนและนักท่องเที่ยวได้ นอกจากนี้ โรงแรม สถานที่พัก ร้านอาหาร แหล่งท่องเที่ยวที่เพียงพอ และมีการให้บริการในราคาที่เหมาะสม เป็นสิ่งสำคัญมากต่อการตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวยังแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ นอกจากนี้ความสะดวกสบายของโครงสร้างพื้นฐานแล้ว นักท่องเที่ยวยังต้องการระบบสนับสนุนความปลอดภัยที่จำเป็นและทางพื้นที่ควรมีการจัดสร้างระบบสนับสนุนความปลอดภัยให้เพียงพอ เช่น ความเพียงพอและประสิทธิภาพของกล้องวงจรปิด แสงไฟที่ส่องสว่างบนถนน และสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ ให้กับนักท่องเที่ยว เช่น ที่จอดรถ ทางสำหรับผู้พิการ ห้องสุขา เป็นต้น เนื่องจากสิ่งอำนวยความสะดวกเหล่านี้จะส่งผลต่อความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวด้วย ดังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Carli, V. (2008) ที่ระบุว่า กล้องวงจรปิดจะสามารถช่วยป้องกันและปกป้องสังคมจากอาชญากรรมได้ อีกทั้งยังเป็นเทคโนโลยีที่มีประสิทธิภาพในการสร้างความมั่นใจในความปลอดภัยให้กับนักท่องเที่ยวด้วย นอกจากนี้ในงานวิจัยของ Amir, A. F., et al. (2015) ระบุว่านักท่องเที่ยวเพศหญิงที่เดินทางท่องเที่ยวในเวลากลางคืน จะมีความรู้สึกไม่ปลอดภัยจากอุบัติเหตุและสิ่งต่าง ๆ รอบตัว ทั้งนี้กล้องวงจรปิดจะเป็นสิ่งเดียวที่สามารถสร้างความปลอดภัยในขณะเดินทางตอนกลางคืนได้

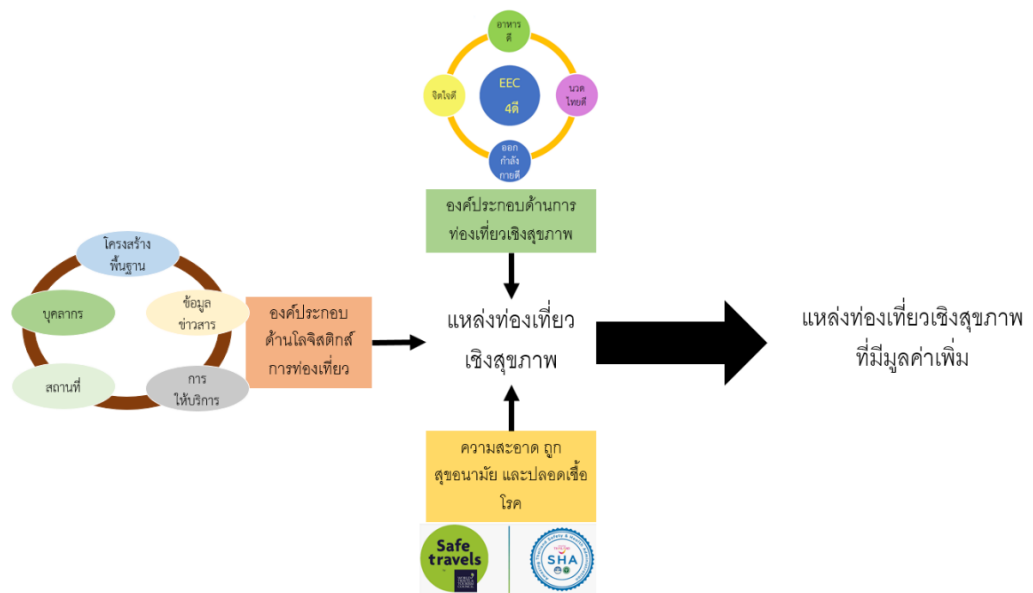
2.3 การพัฒนาทักษะภาษาต่างประเทศ สถานประกอบการแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) มีความเห็นไปในทิศทางเดียวกันว่า ทักษะภาษาต่างประเทศที่ใช้ถามหรือสนทนากันบ่อย ๆ ส่วนใหญ่จะเป็นในเรื่องการทักทาย การถามทาง การถามราคา การถามข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ การสั่งอาหาร ดังนั้นการอบรมทักษะการสื่อสารภาษาต่างประเทศด้านการท่องเที่ยวที่สะท้อนบริบทของชุมชน เป็นสิ่งหนึ่งที่ต้องจัดฝึกอบรมให้กับบุคลากร เพื่อเพิ่มพูนทักษะภาษาต่างประเทศดังกล่าว ทั้งนี้ควรมีการนำเสนอประโยคและคำศัพท์ที่ควรรู้ มีตัวอย่างบทสนทนา เตรียมความพร้อมการฝึกและทำกิจกรรมที่หลากหลาย เพื่อฝึกใช้ภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ รวมไปถึงการฝึกคิดวิเคราะห์แก้ปัญหา เพื่อให้พร้อมรับมือได้ในสถานการณ์จริง ซึ่งการฝึกทักษะภาษาต่างประเทศนี้ควรเป็นรูปแบบภาษาที่ง่าย สั้น กระชับ และไม่เป็นการ เนื่องจากนักท่องเที่ยวที่สื่อสารด้วยการพูดจะมีความต้องการเข้าใจอย่างรวดเร็ว และได้รับคำตอบในทันทีซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Robbins, S. P., & Coulter, M. (1996) ที่กล่าวถึงวิธีการติดต่อสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ ที่อาจจะทำได้หลายวิธีและหนึ่งในนั้น คือการติดต่อสื่อสารด้วยคำพูด ซึ่งมีข้อดี คือ รวดเร็ว และสามารถได้ข้อมูล

ย้อนกลับได้ทันทีอีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Kuosuwan, B. (2016) ที่ระบุว่า การปรับปรุงประสิทธิภาพของการสื่อสารทำได้ง่าย โดยการใช้ภาษาที่ง่ายต่อความเข้าใจไม่ซับซ้อน เมื่อบุคลากรแหล่งท่องเที่ยวในเขตพื้นที่เขตระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) มีความสามารถในการสื่อสารภาษาต่างประเทศกับนักท่องเที่ยวได้จริงแล้วจะทำให้นักท่องเที่ยวได้รับรู้ถึงบริบทของชุมชนหรือสังคมนั้น ๆ เป็นอย่างดี อีกทั้งยังเป็นการช่วยประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวในเขตพื้นที่ของตน สร้างความประทับใจและสร้างชื่อเสียง อีกทั้งยังดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เข้ามาเยี่ยมชมได้มากขึ้นและจะส่งผลให้ชุมชนมีความเข้มแข็งและคุณภาพชีวิตของคนในชุมชนดีขึ้นตามลำดับด้วย

2.4 เหตุการณ์ทางการเมืองและความปลอดภัย หากในประเทศเกิดความไม่สงบทางการเมือง จะส่งผลให้บรรยากาศในการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวไม่สนุก ไม่สะดวกสบาย และไม่มีความปลอดภัยที่เพียงพอ ซึ่งในบางครั้งหากเกิดสถานการณ์รุนแรงขึ้นก็อาจจะมีการปิดประเทศ ปิดพรมแดน หรือห้ามเดินทางติดต่อกลับประเทศอื่น ๆ จะส่งผลให้นักท่องเที่ยวรู้สึกถึงความไม่ปลอดภัย ไม่เชื่อมั่นในการมาท่องเที่ยว ดังนั้นจึงอาจจะมีการยกเลิกการมาท่องเที่ยวจำนวนมากตามมา ทั้งนี้การท่องเที่ยวของประเทศไทยเริ่มมีความเสี่ยงมากขึ้นจากเหตุการณ์ความวุ่นวายหลาย ๆ ครั้งภายในประเทศ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของมิ่งสรรพ ขาวสะอาด (2555) ที่กล่าวว่าเหตุการณ์ความวุ่นวายภายในประเทศจะมีผลกระทบค่อนข้างน้อยในครั้งแรก แต่จะมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเมื่อเกิดเหตุการณ์นั้นซ้ำอีก เพราะเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นซ้ำจะเป็นการเพิ่มระดับของความเสี่ยงในการท่องเที่ยว

องค์ความรู้ใหม่

การสร้างมาตรฐานใหม่ทางด้านความปลอดภัยและสร้างความมั่นใจในการท่องเที่ยวปลอดภัยให้กับนักท่องเที่ยว นอกจากนี้ในปัจจุบันกระแสการรักสุขภาพก็กำลังเป็นที่พูดถึงกันอย่างกว้างขวาง จึงทำให้แหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพจำเป็นต้องมีการจัดการองค์ประกอบของเป้าหมาย การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพที่นักท่องเที่ยวมีความต้องการที่จะได้รับประสบการณ์ที่ดีเกี่ยวกับสุขภาพอีกด้วย ได้แก่ องค์ประกอบทางอาหารสุขภาพ การบำบัดเพื่อสุขภาพ การออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ และการได้ผ่อนคลายจิตใจ ซึ่งเป็นประเด็นที่เพิ่มเติมมาจากการจัดการโลจิสติกส์ทางการท่องเที่ยวที่พูดถึงกันในอดีต

ภาพที่ 1 องค์ความรู้ใหม่

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้ คณะผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะว่า

1. ด้านความปลอดภัย ควรจัดให้มีรักษาความปลอดภัยทางด้านสุขอนามัยและความสะอาด และถูกต้อง ตรงตามนโยบายเรื่องการป้องกันโรคติดต่อ รวมไปถึงจนถึงสถานที่แหล่งท่องเที่ยวควรมีการยื่นขอรับรองมาตรฐานด้านความปลอดภัยและถูกสุขอนามัย ทั้งนี้เพื่อเพิ่มความมั่นใจให้กับนักท่องเที่ยว

2. ด้านการอำนวยความสะดวก ควรจัดให้มีห้องน้ำ ที่จอดรถ และพื้นที่ที่อำนวยความสะดวกอื่น ๆ ให้สมบูรณ์ และควรมีการพัฒนากระบวนบริหารอุปโภคบริโภคขั้นพื้นฐาน เช่น ถนน ไฟฟ้า ระบบโทรศัพท์ รวมไปถึงจนถึงสัญญาณอินเทอร์เน็ตให้มากขึ้นและให้ดีกว่าที่เป็นอยู่ ซึ่งหากโครงสร้างพื้นฐานเหล่านี้ยังไม่ได้การพัฒนา จะทำให้นักท่องเที่ยวไม่ได้รับความสะดวกในการเดินทางทางท่องเที่ยว และอาจจะทำให้ไม่อยากเดินทางมา หรือไม่เดินทางมาท่องเที่ยวซ้ำอีก อีกทั้งควรมีหน่วยงานผู้รับผิดชอบในระดับท้องถิ่นที่ทำการสำรวจความต้องการของชุมชน

รวมถึงความพร้อมในการปรับปรุงศักยภาพ เพื่อพัฒนาเส้นทางและแหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพในพื้นที่เขตระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) เพื่อให้เกิดการพัฒนาาร่วมกัน

3. ด้านบุคลากรผู้ให้บริการ ควรมีการจัดฝึกอบรมบุคลากรให้มีทักษะความรู้ทางด้านการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพและทักษะทางด้านภาษาต่างประเทศเพิ่มมากขึ้น ทั้งนี้เพื่อเตรียมพร้อมในการรองรับนักท่องเที่ยวต่างชาติ รวมไปถึงจนถึงให้บุคลากรตระหนักถึงความสำคัญของการมีจิตบริการ นอกจากนี้ควรมีการพัฒนาหลักสูตรการฝึกอบรมสำหรับผู้ประกอบการในแหล่งท่องเที่ยว เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารงานแหล่งท่องเที่ยวและเติมเต็มความรู้ความเข้าใจ รวมถึงให้ประสบการณ์ในการบริหารธุรกิจให้แหล่งท่องเที่ยวมีความประสบความสำเร็จและยั่งยืน ทั้งนี้ควรมีการจัดการฝึกอบรมอย่างฟื้นฟูอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากสถานการณ์ต่าง ๆ มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาและมีปัจจัยภายนอกที่ไม่สามารถคาดการณ์ได้

4. ด้านกิจกรรมและความเชื่อมต่อของแหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ควรจัดให้มีกิจกรรมที่มีความหลากหลายและมีส่วนร่วมกับชุมชนมากขึ้น ทั้งนี้เพื่อเป็นตัวเลือกให้กับนักท่องเที่ยว นอกจากนี้อาจจะมีกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบเป็นกลุ่ม ซึ่งทุกคนสามารถร่วมกิจกรรมได้ เช่น การท่องเที่ยวแบบครอบครัว การท่องเที่ยวกลุ่มเยาวชน การท่องเที่ยวกลุ่มสตรี การท่องเที่ยวกลุ่มนักท่องเที่ยวคุณภาพ เป็นต้น

5. ด้านการประชาสัมพันธ์ ควรส่งเสริมให้มีการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพมากขึ้น ทั้งนี้ควรมุ่งเน้นให้เกิดการให้บริการเชิงสุขภาพที่เด่นชัด เพื่อที่จะสามารถนำเสนอเป็นจุดขายหรือศักยภาพออกมาแสดงให้นักท่องเที่ยวได้เห็นมากยิ่งขึ้น รวมทั้งเป็นการเตรียมการในการรองรับนักท่องเที่ยวใหม่ที่จะเกิดขึ้นด้วย

6. ด้านช่องทางการประชาสัมพันธ์ ควรมีการเพิ่มช่องทางการประชาสัมพันธ์ ให้สอดคล้องกับการดำเนินชีวิตของกลุ่มนักท่องเที่ยวใหม่ในปัจจุบัน เพื่อให้นักท่องเที่ยวได้มีการศึกษาข้อมูลและทำความเข้าใจในแหล่งท่องเที่ยวมากขึ้น โดยเฉพาะแหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ พร้อมทั้งมีการนำเสนอกลยุทธ์ทางการตลาดการท่องเที่ยวที่ดึงดูดใจนักท่องเที่ยว

7. ด้านการสร้างจิตสำนึก ผู้ประกอบการแหล่งท่องเที่ยวควรมีการสร้างจิตสำนึกหรือให้พนักงานมีส่วนร่วมและรู้สึกถึงความเป็นเจ้าของ ทั้งนี้เพื่อรักษาคุณภาพและมาตรฐานในการให้บริการซึ่งจะเป็นการสร้างความประทับใจให้กับลูกค้าและทำให้ลูกค้ากลับมาใช้บริการอีก

8. ด้านการป้องกันมลพิษ ฝุ่นละอองในพื้นที่เขตรอบเปียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) ถึงแม้ว่าจะอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานแต่ก็มีแนวโน้มที่จะสูงขึ้น จากการจราจรที่เพิ่มขึ้น การก่อสร้างที่เพิ่มขึ้น ดังนั้นควรจะต้องมีการเฝ้าระวังอย่างใกล้ชิด ซึ่งอาจจะมีการติดตั้งระบบตรวจคุณภาพอากาศแบบเคลื่อนที่หรือถาวรในพื้นที่ดังกล่าว นอกจากนี้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในระดับชุมชนท้องถิ่นและภูมิภาคควรมีการกำหนดในเชิงนโยบายเพื่อการป้องกันและแก้ไขมลพิษทางอากาศ นอกจากนี้ยังอาจจะมีการรณรงค์เกี่ยวกับการกำหนดความเร็วในการขับขี่ในพื้นที่ต่าง ๆ และให้ประชาชนตระหนักถึงอันตรายจากฝุ่นละออง รวมถึงการหลีกเลี่ยงและป้องกันตัวเองจากฝุ่นละออง

9. ผลกระทบจากการเมืองและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการแหล่งท่องเที่ยวควรมีการชี้แจงถึงสถานการณ์ต่าง ๆ และปรับกลยุทธ์ทางธุรกิจของตนเองให้มีความพร้อมรับมือเมื่อเกิดเหตุการณ์ความไม่สงบต่าง ๆ ในขณะที่หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องก็ต้องเร่งสร้างภาพลักษณ์เกี่ยวกับการเมือง โดยเฉพาะเหตุการณ์ความวุ่นวายทางการเมือง เพื่อไม่ให้ส่งผลกระทบต่อการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวต่างชาติ เช่น มีการประเมินสถานการณ์การชุมนุม การควบคุมการชุมนุมให้อยู่ในบริเวณที่กำหนด การห้ามชุมนุมบนเส้นทางการจราจร หรือห้ามชุมนุมในสถานที่ที่มีความสำคัญต่อการเดินทางของนักท่องเที่ยว ทั้งนี้เพื่อสร้างภาพลักษณ์และความมั่นใจเกี่ยวกับเรื่องความปลอดภัยให้กับนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ

เอกสารอ้างอิง

- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2562). *รายงานประจำปี 2562 (Annual Report 2019)*. เข้าถึงได้จาก <https://www.mots.go.th/download/TourismEconomicReport/4-TourismEconomicVol4.pdf>.
- มิ่งสรรพ ขาวสอาด. (2555). *การท่องเที่ยวไทยจากนโยบายสู่รากหญ้า*. เชียงใหม่: สถาบันศึกษานโยบายสาธารณะ.
- ราชกิจจานุเบกษา. (2561). *ประกาศ เรื่องยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2561-2580)*. เข้าถึงได้จาก <https://doc-00-80-prod-02-apps-viewer.googleusercontent.com/viewer/2/prod-02/pdf/>.

- สำนักงานคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก. (2562). *อุตสาหกรรมเป้าหมายอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวกลุ่มรายได้ดีและการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ*. เข้าถึงได้จาก <https://www.eeco.or.th/th/high-value-and-medical-tourism-industries>.
- สำนักงานคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก. (2562). *อุตสาหกรรมเป้าหมาย อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวกลุ่มรายได้ดีและการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ*. สืบค้น 13 ธันวาคม 2563, จาก <https://www.eeco.or.th/th/high-value-and-medical-tourism-industries>.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2559). *แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่สิบสอง พ.ศ. 2560-2564*. เข้าถึงได้จาก https://www.nesdc.go.th/ewt_dl_link.php?nid=6422.
- สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2564). *กรอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 “พลิกโฉมประเทศไทยสู่ เศรษฐกิจสร้างคุณค่า สังคมเดินหน้าอย่างยั่งยืน”*. เข้าถึงได้จาก https://www.nesdc.go.th/download/Plan13/Doc_13.pdf.
- Amir, A. F., et al. (2015). Sustainable tourism development: A study on community resilience for rural tourism in Malaysia. *Procedia-social and behavioral sciences*, 168, 116-122.
- Blackwell, R. (2007). Motivations for religious tourism, pilgrimage, festivals and events. *Religious tourism and pilgrimage management: an international perspective*. cabi, 103-117.
- Carli, V. (2008). *Assessing CCTV as an effective safety and management tool for crime-solving, prevention and reduction*. Retrieved from https://cipc-icpc.org/wp-content/uploads/2019/08/Assessing_CCTV_as_an_effective_safety_and_management_tool_ANG.pdf

- Chantrapornchai, C., & Choksuchat, C. (2016). Ontology construction and application in practice case study of health tourism in Thailand. *SpringerPlus*, 5(1), 1-31.
- Gelbman, A. (2019). Tourism, peace, and global stability. In *Handbook of globalisation and tourism*. Edward Elgar Publishing. Retrieved from <https://www.elgaronline.com/display/edcoll/9781786431288/9781786431288.00022.xml>
- Joewono, T. B., & Kubota, H. (2006). Safety and security improvement in public transportation based on public perception in developing countries. *IATSS research*, 30(1), 86-100.
- Khongharn, R., & Prompanit, P. (2017). Driving to the Luxury Tourism. *Journal of Thai Hospitality and Tourism*, 12(2), 94-104.
- Kuosuwan, B. (2016). The Readiness of English Communication Skills of Tourism Employees in Bangkok for Entering the ASEAN Community. *International Journal of Environmental and Science Education*, 11(18), 12903-12907.
- Latiff, K., & Imm, N. S. (2015). The Impact of Tourism Service Quality on Satisfaction. *International Journal of Economics & Management*, 9(5), 67-94.
- Mihajlovic, I. (2012). The impact of information and communication technology (ICT) as a key factor of tourism development on the role of Croatian travel agencies. *International Journal of Business and Social Science*, 3(24), 151-159.
- Robbins, S. P., & Coulter, M. (1996). *Management*. Englewood Cliffs, NJ: Prentice Hall.

Teeranon, K. (2018). Thailand's wellness tourism: Situation and potential towards competition of ASEAN region. *FEU Academic Review*, 12(Supplement), 20-34.